

BARÇA ⁵ CAMP NOU

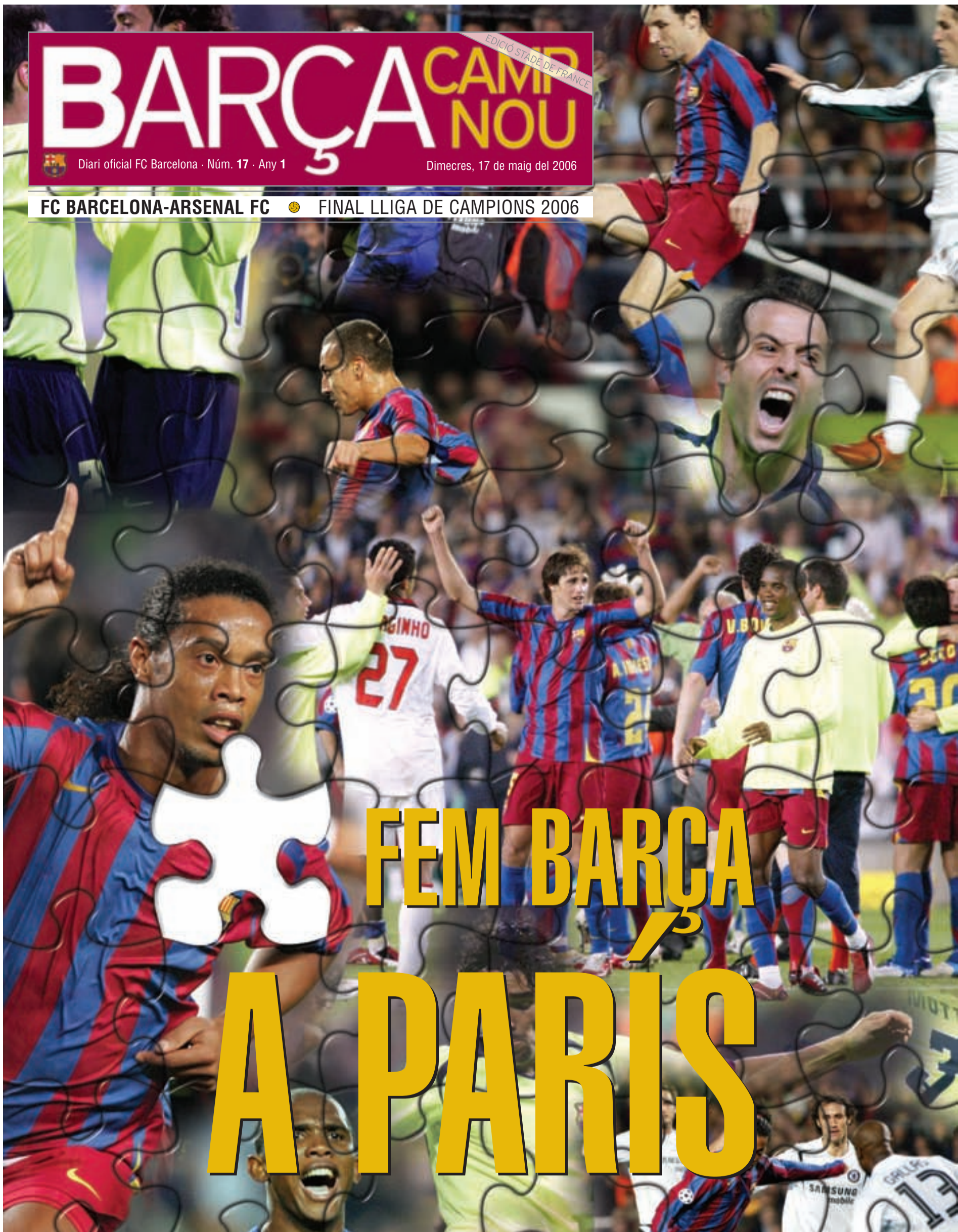
EDICIÓ STADE DE FRANCE

Diari oficial FC Barcelona · Núm. 17 · Any 1

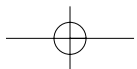
Dimecres, 17 de maig del 2006

FC BARCELONA-ARSENAL FC ● FINAL L·LIGA DE CAMPIONS 2006

FEM BARÇA A PARIS

L'EQUIP I L'AFICIÓ AFRONTEN EL REPTA D'ACONSEGUIR LA SEGONA COPA D'EUROPA DEL CLUB

2

D'ENTRADA

BARÇA CAMP NOU
17 de maig del 2006

BARÇA CAMP NOU

diari.campnou@club.fcbarcelona.com

Edita
FUTBOL CLUB BARCELONA
Avinguda d'Aristides Maillol, s/n
08028 Barcelona
Tlf. 902189900
Fax 934112210

Director Jordi Badia
Subdirector Toni Ruiz
Cap de Redacció David Saura
Redactors Andrea Balducci, Oriol Bonsons, Carles Cascante, Xavier Catalán, Cristina Collado, Vanessa Forn, Gustau Galvache, Sergi Nogueras, José Manuel Lázaro, Francesc Oñenes, Eduard Pujol, Sandra Sarmiento, Jose Miguel Terés i Manel Tomàs
Redactors en pràctiques Anna Segura i Roger Bogunyà
Disseny i Infografia Grupo ADI
Fotografia FC Barcelona i Arxiu-FCB, Arsenal.com i Uefa.com
Publicitat FC Barcelona - Departament Comercial i de Màrqueting: 934963672
Impressió Rotocayfo Quebecor
Depòsit Legal B-48121-2005

La redacció d'aquest número s'ha tancat el 14 de maig.

INFORMACIÓ D'INTERÈS

SEU SOCIAL
Tel: 902 18 99 00 · Fax: 93 411 22 19
Avinguda d'Aristides Maillol, s/n.
08028 Barcelona

OFICINA D'ATENCIÓ AL BARCELONISTA (OAB)
oab@club.fcbarcelona.com

HORARIS
De dilluns a dissabte, de 9 a 21 h.
Diumenges de Lliga, des de dues hores abans del partit.

TAQUILLES
HORARIS
Taquilles principals (accés 14)
De dilluns a divendres, de 9 a 13.30 i de 15.30 a 18 h.
Divendres, de 9 a 14.30 h.
Dissabtes (només quan hi ha partit) de 9 a 13.30h.
Taquilles Boulevard
De dilluns a dissabte, de 10 a 18 h.
Diumenge i festius, de 10 a 14 h.
Taquilles del camp (a la zona dels gols)
De les 11 h. fins que comença el partit.

MUSEU FC BARCELONA
museu@club.fcbarcelona.com
HORARIS
De dilluns a dissabte, de 10 a 17 h.
Diumenges i festius, de 10 a 14.30 h.
PREUS
Socis del FC Barcelona: l'entrada al Museu i al Tour de l'estadi és gratuïta.
No-socis: Museu 6,50 euros i Museu + Tour estadi 10,50 euros Infantil (fins a 13 anys): Museu 5 euros i Museu + Tour estadi 8 euros

CENTRE DE DOCUMENTACIÓ I ESTUDIS
centre.documentacio@club.fcbarcelona.com
L'accés és lliure. Els no-socis, però, l'han de concertar al telèfon 93 496 36 12.
HORARIS
Atenció al públic: de dilluns a dijous, de 10 a 14 i de 16 a 18.30 h. Els divendres de 10 a 15 h.

FCBOTIGA
shop@fcbarcelona.com
HORARIS
De dilluns a dissabte, de 10 a 19 h.
Diumenges 10 a 14.30 h.

PISTA DE GEL
pistadegel@club.fcbarcelona.com
HORARIS
Dilluns, dimarts i dijous de 10 a 14 i de 16 a 18 h.
Dimecres i divendres fins a les 20 h.
Dissabtes, diumenges i festius de 10.30 a 14 i de 17.15 a 20.45 h.
PREUS (l'entrada inclou el lloguer dels patins):
Socis FC Barcelona 6,80 euros; No-socis 9,20 euros

NOTA: Per patinar és obligatori l'ús de guants. Se'n poden comprar a les instal·lacions de la Pista de Gel.

EDITORIAL

MÉS QUE UN CLUB
TAMBÉ AL MÓN

Sovint, quan es demana a algun barcelonista que defineixi per què el FC Barcelona és més que un club, la resposta triga a formular-se uns quants segons; i difereix d'un barcelonista a l'altre. Aquesta és una part de l'encert de la divisa que identifica el club, que tothom en pot fer una interpretació a la seva mida, i tothom té raó. I, no obstant, hi ha un substrat comú en totes elles. El FC Barcelona és més que un club per raons objectives. La formulació és relativament nova, però el fet ve de molt lluny.

El FC Barcelona és més que un club gairebé des dels seus inicis, encara que no és fins als anys seixanta que el fet esdevé eslògan. És més que un club primer a Catalunya perquè cap a finals dels anys deu sap convertir-se en una institució catalana més, implicant-se en el dia a dia del país, transcendent l'àmbit esportiu primigeni. Primer és un moviment de dins cap a fora, del club cap a la societat; però ben aviat, especialment durant la dictadura de Primo de Rivera i a partir del tancament de les Corts, el moviment ja és de fora cap a dins, també. El FC Barcelona juga a partir de llavors el paper de més que un club perquè vol, però també perquè el país l'hi reclama.

I, tot i que per raons diferents, el FC Barcelona també ha estat durant una època força llarga més que un club en el conjunt de l'Estat espanyol i en cert sentit encara ho és. Però aquesta no és la qüestió que ara es planteja. El repte és tot un altre, d'una complexitat enorme. La globalització del futbol ha posat els grans clubs —o els clubs que aspiren a ser grans— en la tessitura d'esdevenir universals. Els camins per arribar a aquesta universalitat són diversos. El del FC Barcelona sembla traçat des de fa molts anys. És seguir sent més que un club, però ara ser-ho també a escala mundial. La força del Barça ha estat sempre la seva gent,

els seus socis i aficionats. Una força que s'ha expressat i s'ha fet visible cada cop que l'equip ha hagut de disputar una final d'una competició europea, com la de la final de la Lliga de Campions a París, contra l'Arsenal.

El més que un club d'avui és una proposta esportiva i una proposta social. Una proposta esportiva per a un futbol atractiu, noblement ofensiu i compromès amb el joc net. I una proposta social per a transcendir el futbol i l'esport i acostar-se a la gent, per a través del futbol i l'esport arribar a les persones.

Els grans jugadors i els triomfs són el camí més directe per arribar a la gent i fer-se grans de manera ràpida, en un moment o període determinat i curt. El risc és crear l'efecte bombolla. Perquè els grans jugadors i els títols són efímers i escadussers; incontrolables i imprevisibles. Són necessaris, però no poden ser la força exclusiva. I menys en el cas del FC Barcelona. La força del Barça és la seva gent, és aquest ser del Barça que proclama amb orgull.

A la final de París hi ha dos partits en joc: l'un, el disputaran damunt de la gespa de l'Stade de France els equips del FC Barcelona i de l'Arsenal. L'altre, els socis i aficionats blaugranes pels carrers de París. No n'hi ha un de més important que l'altre. Tots dos són distints i tots dos s'han de guanyar. En el primer, els jugadors del Barça es trobaran l'oposició dels de l'Arsenal. El segon, el que disputen els aficionats blaugranes, es juga sense rival

i no s'ha de vencer ningú. Es guanya fent Barça a París. I això vol dir mostrar els valors de catalanitat i civisme que sempre han identificat el club; catalanitat i civisme en el sentit més ampli dels dos termes. Representants d'un país obert, modern, integrador. D'una societat tolerant i responsable que té el seny com mesura de comportament. D'un país i una societat universals.

LA FORÇA DEL BARÇA ÉS LA SEVA GENT: FEM BARÇA A PARÍS

REPRESENTEM UN PAÍS I UN POBLE AMB VALORS UNIVERSALS

LES CARES DE LA SETMANA

>> Laszlo Kubala

Durant uns anys va ser el millor jugador del món. No hi havia encara trofeus d'or, i la Copa d'Europa el va agafar massa gran. Però Laszlo Kubala mereixia haver-se retirat amb els màxims guardons en el seu palmarès. Va guanyar-ne molts, tots els que va poder en els anys de plenitud. I el més important de tots: el cor de la gent.

>> Johan Cruyff

Té tres Copes d'Europa com a jugador de l'Ajax. Amb el Barça també l'hauria pogut guanyar si pel camí no s'hagués creuat el Leeds en una semifinal desgraciada. Va redimir-se com a entrenador l'any 1992, donant la primera i única Copa d'Europa que fins ara té el FC Barcelona.

>> Ronald Koeman

La Copa d'Europa té gravat el seu nom. Un gran xut de falta, al minut 112 de la pròrroga de la final del 20 de maig del 1992, contra el Sampdoria, va donar al FC Barcelona el títol. Hi ha noms associats a grans gestes. La Copa d'Europa del 92 n'és una i el nom que per sempre se l'hi associarà és el de Koeman.

>> Gregorio Rojo

Va morir dilluns, dia 8, als 86 anys d'edat. Va ser un dels millors atletes i millors tècnics que mai haurà tingut la secció d'atletisme del FC Barcelona. Hi va estar durant més de 50 anys. Va ser un gran barcelonista. Se n'ha anat dies abans de la final de París.

PATROCINADORS

PROGRAMA OFICIAL DE PATROCINI FC BARCELONA

PROVEÏDORS

COL-LABORADORS

PATROCINADORS DE SECCIONS

PRINCIPAL BÀSQUET OFICIAL BÀSQUET PRINCIPAL HANDBOL OFICIAL HANDBOL HOQUEI

PRÒXIMA ESTACIÓ: PARÍS

AQUESTA FINAL ÉS PART DEL TRAJECTE NATURAL D'UN EQUIP QUE ESTÀ FENT HISTÒRIA

[TONI RUIZ]

El 19 d'abril de l'any 2005, ara fa poc més d'un any, l'atenció mundial es dirigia a Roma on la cúpula de l'església catòlica decidia el nomenament del seu nou pontífex. L'esperada *fumata blanca* sortia de la xemeneia de la Capella Sixtina per convertir Joseph Ratzinger en el nou Papa Benet XVI. Aquell mateix dia i a prop de tres mil quilòmetres de distància, el co-

LA HISTÒRIA D'AQUESTA FINAL ES VA COMENÇAR A ESCRIURE FA MOLTS MESOS

mitè executiu de la UEFA escollia París com a seu de la final de la Lliga de Campions 2006. La decisió es comunicava des de Tallinn, la capital d'Estònia, una de les ciutats medievals millors conservades d'Europa. Aquell dia, el nom de París tornava a formar part de l'imaginari blaugrana, 54 anys després que l'enyorat equip de les 'Cinc Copes' conquerís el Parc dels Prínceps per portar a Barcelona la segona Copa Llatina, la competició antecessora de la Copa d'Europa.

Per al vestidor blaugrana la història d'aquesta final també es va començar a escriure fa molts mesos. Fins i tot unes setmanes abans de l'elecció de la seu de la final. Per als homes de Frank Rijkaard, París es va

EL BARCELONISME NO HA VISCUT AMB ANGOIXA AQUEST LLARG TRAJECTE

convertir en un objectiu prioritari en el mateix moment en què el Chelsea de Mourinho es va classificar per als quarts de final de la *Champions* 2005. Aquella eliminació frenava la trajectòria d'un equip que ja admirava a Europa amb la seva proposta futbolística. Des d'aquell dia, París ha estat considerat un pas més d'un repte apassionant.

Recorregut sense exigències

Ara bé, malgrat els mesos de trajecte, la necessitat d'assolir el màxim títol continental no s'ha viscut pel barcelonisme amb angouxa. En tot

FRANK RIJKAARD

L'holandès ha conduït el Barça a la final de la *Champions*, 12 anys després d'Atenes, la darrera presència blaugrana en una final de la màxima competició europea. De conquerir el títol, el sumaria als tres que va guanyar com a jugador, i es convertiria en el quart entrenador de la història en repetir èxit com a jugador i com a entrenador, després de Miguel Muñoz, Johan Cruyff, Giovanni Trapattoni i Carlo Ancelotti.

Fotomuntatge amb la Torre Eiffel en versió blaugrana

LES 3 CLAUS

1) La prudència

Malgrat l'eufòria amb que s'ha viscut la celebració del títol de lliga i la classificació per a la final, l'equip i l'afició s'han mostrat en tot moment prudents i respectuosos amb l'Arsenal.

2) La tranquil·litat

La convicció d'haver fet els deures permet gaudir d'aquesta final amb la tranquil·litat de saber que no es tracta d'un enfrontament a vida o mort. Aquest equip té fusta de campió i ja ho ha demostrat prou.

3) La capacitat

Per sobre de qualsevol altre aspecte està la capacitat d'aquest equip. Estem davant d'un dels millors equips de la història. Mereix el reconeixement en forma del màxim títol europeu.

moment s'ha considerat aquesta final com part del recorregut natural d'un equip que ha crescut al llarg de les tres darreres temporades. I que no ha parat de créixer, fins assolir la maduresa que correspon a un equip campió.

L'equip ha sabut evolucionar, superar les dificultats que s'han produït

al llarg del trajecte, –la gran majoria en forma de lesions–, i aprendre dels errors. Com a mostra d'aquest procés només cal reparar en els efectes de les derrotes viscudes la temporada passada als camps del Chelsea, el Reial Madrid o el Vila-real. De totes elles el vestidor va saber extreure'n conclusions. Si l'equip havia pe-

cat d'excessius riscos defensius donat la seva innata concepció ofensiva, si en algun moment havia prevalgut l'estètica a la pràctica o si calia reparar en qüestions d'estratègia, se'n va prendre bona nota. I els resultats d'aquest aprenentatge s'han pogut comprovar aquesta temporada. En la lliga espanyola la superio-

ritat blaugrana ha estat tan evident que ja feia mesos que es multiplicaven els càlculs per saber en quina jornada el trofeu tornaria a les vitrines del Museu. I en la Lliga de Campions les xifres parlen soles: dels 12 partits jugats, se n'han guanyat 8 i se n'han empatat 4. L'equip no coneix la derrota després d'enfrontar-se a doble partit a rivals com el Chelsea, el Benfica o el Milan.

Ara només queda París. L'equip afronta el repte amb el convenciment de qui se sent capaç d'aspirar al títol que reconeixeria definitivament la seva trajectòria. El barcelonisme l'afronta orgullós i amb la tranquil·litat de qui sap que aquest equip té present però també molt futur.

4

EL PARTIT

BARÇA CAMP NOU
17 de maig del 2006

LA PLANTILLA

ZONA MIXTA

Coordinació: DAVID SAURA

**“ SI SEGUIM A AQUEST NIVELL MOLTS ANYS, SÍ QUE
PODREM DIR QUE AIXÒ ÉS UN NOU CICLE ”**

Frank Rijkaard

“ No veig que hi hagi un excés d'eufòria. Hem lluitat moltíssim per arribar a aquesta final de París i la tensió viscuda en els entrenaments durant aquests dies previs és un bon senyal per jugar aquest partit”
“Tinc pensat l'equip de la final al 99%”
“Afrontem aquest partit amb orgull i molta responsabilitat, i amb un gran respecte cap a l'Arsenal”

Frank Rijkaard

“ A la final haurem de dominar la pilota, aprofitar les primeres ocasions de gol que tinguem i fer un bon treball defensiu”
“L'Arsenal és un equip que ajunta molt bé les línies i que surt amb molta rapidesa al contracop”
“Tenim ganes, il·lusió, tranquil·litat, respecte i concentració”

Carles Puyol

“ Sabem que l'Arsenal viu un gran moment. Ho han fet molt bé a totes les eliminatòries i també a la Lliga”
“En una gran final mai no hi ha favoritismes i cap jugador del Barça no ha dit mai que siguem favorits. Això ha sortit de la gent. Nosaltres sabem que serà un partit complicat”

José Edmílson

“ NO ÉS EL PARTIT DE RONALDINHO CONTRA HENRY. ÉS UN PARTIT ENTRE DOS EQUIPS ON NO HI HA FAVORITS, QUI ESTIGUI MÉS COMPENETRAT I MÉS ATENT S'ENDURÀ LA FINAL ”

Ronaldinho

“ La meua nit? Espero que sigui la nit del Barça”
“Mai he somiat ser el nou Koeman del Barça”
“La *Champions* és un dels títols que em falta i vull guanyar-lo”
“Des que vaig arribar a Europa penso en un partit com aquest. No em sento pressionat, sinó motivadíssim”

Ronaldinho

“ En aquestes finals no hi ha favorits. Ja es va poder veure l'any passat entre el Milan i el Liverpool”

Víctor Valdés

“ Favorits? L'Arsenal no ha arribat a la final per sorteig”

Juliano Belletti

“ Serà el partit de Ronie; aquests partits li agraden”
“El partit més important sempre està per arribar”

Samuel Eto'o

“ Els equips anglesos van a totes, com vam veure amb el Liverpool a l'última final. Juguen amb molta força i mai donen un partit per perdut”

Sylvinho

“ La de París és la meua primera final de Lliga de Campions i, com és normal, és molt especial per a mi. Aquest és també el cas de la majoria dels meus companys de vestidor”
“La filosofia i l'estil de joc de l'Arsenal és el mateix que quan jo hi era”

Gio van Bronckhorst

“ Hem hagut de patir molt per arribar a la final. Ara hem d'aprofitar l'ocasió i guanyar-la”
“Quan em vaig lesionar, ni pensava en la possibilitat d'estar a París, però ara el tècnic ja sap que estic per al que faci falta”

Xavi

“ Després de veure la resposta de la gent pels carrers de Barcelona durant la celebració del títol de Lliga, no m'imagino com pot arribar a estar la ciutat en el cas que tornem de París amb la Lliga de Campions”

Andrés Iniesta

“ SERÀ UN PARTIT BONIC, ON AL FINAL NO ENS JUGAREM TRES PUNTS SINÓ QUE S'AIXECARÀ LA 'COPA DE LES ORELLES GRANS' ”

Samuel Eto'o

“ ELLS TENEN JUGADORS JOVES PERÒ TAMBÉ VETERANS COM HENRY, PIRES O BERGKAMP. TAMBÉ HEM DE TENIR EN COMPTA A D'ALTRES HOMES COM CESC, QUE ÉS UN BON JUGADOR, O HLEB, QUE ÉS UN DELS MILLORS EN EL SEU LLOC ”

Deco

CÀNTIC DE L'AFICIONAT BLAUGRANA
BLUE & GARNET FAN SONG

1899,

Eighteen ninety-nine,

neix el club que porto al cor,
the club which I take in the heart is born,

blaugrana són els colors,
blue & garnet they are its colors,

Fuuuutbol Club Barcelooona
Fuuuutbol Club Barcelooona

Lo-lo-lo-lololooooo,
Lo-lo-lo-lololooooo,

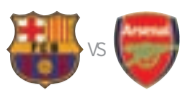
Lo-lo-lo-lololooooo,
Lo-lo-lo-lololooooo,

Lo-lo-lo-lololooooo,
Lo-lo-lo-lololooooo,

Fuuuutbol Club Barcelooona...
Fuuuutbol Club Barcelooona

**Com que cridarem amb tota la nostra energia,
almenys que sàpiguen el que significa.**

6

EL RIVAL

WEGNER VOL CULMINAR EL PROJECTE ESPORTIU DE L'ARSENAL AMB LA Lliga DE CAMPIONS

EL TÈCNIC, QUE PORTA DEU ANYS AL CLUB, HA SABUT COMBINAR EL JOC ELEGANT AMB LA DEFENSA SÒLIDA

L'Arsenal arriba per primera vegada a una final de la Lliga de Campions. I ho fa per la porta gran, amb unes xifres que es corresponen amb les del segon millor equip de la competició 2005-2006, només superat pel FC Barcelona en el capítol dels gols marcats. Aquestes xifres no són fruit de la casualitat ni de la sort, dos elements que existeixen en el futbol però que, normal-

L'EQUIP HA AFRONTAT LA COMPETICIÓ AMB UN ESTIL DE JOC MÉS CONSERVADOR

ment, només afavoreixen a qui ha fet més per tenir-los al seu favor. La trajectòria de l'Arsenal, un conjunt que ha acabat quart a la Premier, a 24 punts del Chelsea i assolint la classificació per a la propera Champions en l'última jornada, ha estat impecable en els dotze partits que ha disputat per arribar a la final de París. Tot i les baixes de jugadors importants, com Sol Campbell i Ashley Cole, l'equip de Wenger ha jugat a un nivell altíssim i ha estat un just finalista.

DESENVOLUPEN A LA PERFECCIÓ EL SISTEMA 1-4-1-4-1, AMB HENRY DE REFERÈNCIA

Tothom coincideix a dir que el FC Barcelona i l'Arsenal han estat els dos clubs més brillants i que han practicat un futbol més atractiu en aquesta edició de la Lliga de Campions.

Però s'ha fet palès al llarg de la competició que la filosofia de tots dos equips ha estat molt diferent, ja que Arsène Wenger, allunyat de la seva línia original, la que el va dur a importar a Anglaterra un estil de futbol molt més euro-

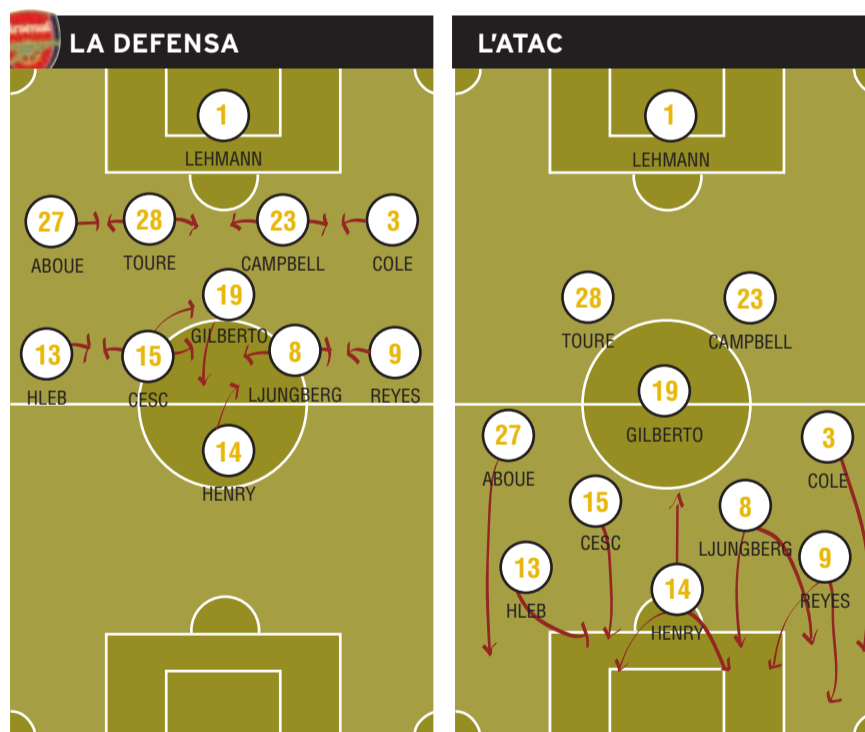

LONDRES, D'ESTRENA

Malgrat l'ampli ventall d'equips de Londres que hi ha a la Premier, aquesta és la primera vegada que un equip de la capital del Regne Unit arriba a la final de la màxima competició europea. Els *gunners* (canoners) aspiren a fer història.

peu, ha afrontat aquesta competició amb una idea més conservadora del que en ell ha estat habitual.

L'Arsenal no ha jugat aquesta Lliga de Campions amb el sistema 1-4-2-3-1 que el va distingir des de l'arribada de Wenger a Anglaterra. Llavors, el tècnic va construir un equip en el que Vieira era l'eix del mig del camp, ocupant una de les posicions del doble pivot, i en el que Pires, Bergkamp i Henry completaven un atac de luxe. Amb aquella fórmula, encara utilitzada per l'entrenador francès en els darrers partits a la Premier, l'equip va assolir la lliga i la copa anglesa en una mateixa temporada.

EL LÍDER DE LA BANQUETA I DELS DESPATXOS

ARSÈNE WENGER

Arsene Wenger va arribar a l'Arsenal a la temporada 1996-97, després d'una llarga experiència a França i al Japó. *Manager* general del club de Highbury, ha guanyat la Premier els anys 1998, 2002 i 2004, i la FA Cup 1998, 2002, 2003 i 2005. Ha estat escollit entrenador de l'any a Anglaterra als 1998, 2002 i 2004.

va entre els principals candidats a guanyar-la.

L'equip de Londres està confeccionat a partir de la seva solidesa defensiva. Joga, generalment, dins el seu mig camp, practicant el replegament intensiu quan perd la possessió de la pilota. Fa una gran pressió sobre el contrari quan el rival té la pilota, amb les línies sempre molt juntes, tancant els espais per barrar el pas als seus adversaris amb un sistema de cobertures i ajudes exemplar. En aquesta feina aprofiten la capacitat d'anticipació i la velocitat de la gran majoria dels seus jugadors per recuperar la pilota i sortir amb rapidesa i eficàcia en direcció a la porteria contrària. D'aquesta forma, l'Arsenal intenta sorprendre el seu rival abans que tingui temps d'organitzar-se defensivament. Aquest futbol d'atac directe i letal està basat tant en la rapidesa

EL FUTBOL D'ATAC DIRECTE I LA VELOCITAT AL CONTRACOP, LES VIRTUTS OFENSIVES

física dels jugadors com en la velocitat de circulació de la pilota, fet aquest últim que requereix un altíssim nivell de qualitat tècnica per la realització de les accions, ja siguin improvisades -gràcies al talent de jugadors com Gilberto, Hleb, Cesc Fàbregas, Reyes, Van Persie, Pires o Henry- o que responguin al treball d'automatismes específics que Wenger desenvolupa en els entrenaments del seu equip, generalment tots a porta tancada.

El perill del contraatac

La majoria dels gols marcats per l'Arsenal tenen el seu origen en les ràpides accions de contraatac. Però això no vol dir que l'equip no sigui capaç de fer atacs posicionals, amb llargues possessions de la pilota, fins i tot amb conduccions o accions individuals. Perquè, a fi de comptes, Arsène Wenger compta amb una plantilla de jugadors on l'experiència i la joventut, la qualitat i el caràcter, l'ordre i la disciplina, la capacitat de sacrifici i l'esperit guanyador es combinen de tal forma que veure'ls jugar esdevé un plaer per a tots aquells que saben gaudir de les feines ben fetes.

TALENT INDIVIDUAL AL SERVEI DEL BLOC

UN PORTER AMB CARÀCTER, UNA DEFENSA JOVE, UN MIG DEL CAMP CREATIU I HENRY AL DAVANT, CARACTERÍSTIQUES D'UN EQUIP RÀPID I AMB RECURSOS

L'Arsenal és un equip en el que es combinen el talent, l'ordre, la rapidesa, la seriositat, la capacitat de sacrifici i l'esperit guanyador. Un equip on des del porter fins al davanter més avançat juguen com un autèntic conjunt. L'esperit col·lectiu predomina sobre les aptituds individuals, però d'aquestes, també n'hi ha moltes.

Sens dubte, el jugador més brillant és el francès Thierry Henry, màxim goleador de tota la història del club anglès. La seva qualitat tècnica, les seves condicions físiques —entre les que destaca una extraordinària velocitat i un millor canvi de ritme— l'han convertit en un dels millors jugadors del món en aquesta primera dècada del segle XXI.

El virtuosisme d'Henry

És un home imprevisible i desequilibrant que any rere any també apareix a totes les llistes com a jugador de la temporada i com aspirant, sinó guanyador, dels guardons individuals més destacats. Perquè, més enllà de les seves qualitats individuals, Henry és un jugador que sempre està al servei del col·lectiu i que, en els últims anys,

ha assumit el rol de lideratge d'una plantilla molt rejuvenida.

Amb ell, per les bandes o per darrera, apareixen homes com el bielorús Hleb, el català Cesc Fàbregas, el suec Ljungberg, l'espanyol Reyes, el francès Pires o el brasiler Gilberto, integrants d'un mig del camp sòlid, amb arribada a la porteria contrària i amb capacitat per defensar la seva. Són els encarre-

**HENRY ÉS EL LÍDER
INDISCUTIBLE I LA
MÀXIMA EXPRESSIÓ
DEL GOL**

gats també de fer arribar pilotes a Henry. Tots ells són diferents, però tots sumen i aporten coses a l'equip fins a convertir-lo en temible. Es podrien destacar moltes coses de cadascun d'ells, però pots n'hi ha prou amb dir que Hleb és la improvisació, Cesc Fàbregas és la distribució, Gilberto Silva és l'equilibri i la contenció i Reyes és la profunditat.

En aquesta zona més ofensiva, Arsène Wenger també disposa

d'Emmanuel Adebayor (que no està inscrit a Europa) i de Dennis Bergkamp, tot i que no acostumen a tenir gaire continuïtat. A més, l'holandès Robin van Persie ofereix més alternatives en atac, especialment quan el tècnic opta per jugar amb dos homes en punta, fent parella amb Henry.

Una defensa ràpida

Pel que fa a la defensa, la tanca Lehmann, un porter amb presència física, dominador de l'aturada, el rebuig, la sortida i el joc amb els peus, amb un gran esperit guanyador. La veterania del porter alemany és el contrapunt necessari per a una defensa menys experimentada. Els joves de Costa d'Ivori Emmanuel Eboué i Kolo Touré i els experimentats Sol Campbell i Ashley Cole —que acaba de sortir d'una lesió—, formen una línia molt difícil de superar, on l'anticipació, la velocitat, l'explosivitat i la contundència hi són presents en tot moment.

I això sense comptar que l'Arsenal té jugadors com Flamini, Senderos, Clichy o Abou Diaby, que poden jugar perfectament en aquest equip, malgrat que arrosseguen molèsties físiques.

De dalt a baix, i d'esquerra a dreta, Henry, Cesc, Pires i Campbell

ARSENAL.COM

**Fem que París
sigui blaugrana!**

Visa Barça

Hem cridat amb tu, hem patit amb tu, hem guanyat amb tu. Des de l'inici, i fins a la Final. Visa Barça, amb tu també fins a París. Visca el Barça!

"la Caixa"

Patrocinador oficial
del FC Barcelona

Encara pots ser més culer. Fes-te la Visa Barça trucant al 902 239 498 o al web www.busquemtitulars.com i aconseguiràs una bufanda oficial del FC Barcelona.

8

LA TRAJECTÒRIA

CAMINS PARAL·LELS

ELS DOS FINALISTES ARRIBEN A PARÍS IMBATUTS A EUROPA I AMB UNA GRAN EFICÀCIA DEFENSIVA

SANDRA SARMIENTO

El Barça i l'Arsenal no saben què és perdre en aquesta edició de la Lliga de Campions. Els dos conjunts arriben a l'Stade de France amb el mateix registre de resultats (8 victòries i 4 empats) i havent deixat fora de competició a candidats seriosos al títol. El Barça ha eliminat el Chelsea i el Milan, mentre que l'Arsenal ha superat el Madrid i el Juventus. Dos camins similars que, en aquest cas, els han dut a la final de París.

El triomf de l'equilibri

El Barça és l'equip amb la millor diferència entre gols marcats i encaixats (+16), una conseqüència lògica del nivell de joc que ha exhibit. El Barça va fer una primera fase exuberant, amb golejades i joc espectacular. Ronaldinho,

amb set gols, i Samuel Eto'o, amb cinc, han protagonitzat la part ofensiva de l'equip. Marcar és clau, però tant com ho és no encaixar gols. I en això el Barça ha après de la temporada passada. Els blaugranes només han rebut qua-

EL BARÇA ÉS L'EQUIP AMB EL MILLOR BALANÇ DE GOLS MARCATS I ENCAIXATS

tre gols en els dotze partits. Els mateixos que va rebre en un sol partit la temporada passada a Stamford Bridge. A més dels gols encaixats, cap d'ells ha estat en jugada i tots s'han produït a pilota

aturada: els penals de Borowski i Lampard, la falta que va acabar a Londres amb l'autogol de Motta i el gol del central de l'Udinese Felipe a la sortida d'un còrner.

Victòries de prestigi

La trista eliminació de la temporada passada a Stamford Bridge es va convertir en una assignatura pendent que aquest any s'ha aprovat i de manera notable, amb 12 partits sense cap derrota. Resultats que revelen a la perfecció la consistència i la maduresa que ha adquirit l'equip de Rijkaard. De les quatre victòries lluny del Camp Nou destaquen extraordinàriament les aconseguides a Londres i a Milà, camps de prestigi. Un Barça seriós i pragmàtic conscient del que hi havia en joc, ha sabut adaptar-se a les necessitats de cada matx. Buscant el resultat

que li convenia, tant a Stamford Bridge (1-2) com a San Siro (0-1).

L'efecte 'rotacions'

La superioritat del Barça a la lliga espanyola ha permès Frank Rijkaard dosificar els seus jugadors pensant

A EUROPA, ELS BLAUGRANES NOMÉS HAN REBUT GOLS A PILOTA ATURADA

en els compromisos importants de la Lliga de Campions. L'amplitud de banqueta del conjunt blaugrana ha possibilitat que Ronaldinho, per exemple, hagi descansat en tres dels últims set partits de Lliga, pensant

en els quarts de final de la Lliga de Campions contra el Benfica o la doble cita contra el Milan en semifinals. Jugadors com Larsson, Giuly, Oleguer o Edmílson també han descansat per estar en òptimes condicions i afrontar amb garanties la final de París.

Un mur defensiu

L'Arsenal, en canvi, arriba a París després d'una trajectòria irregular a la Premier –redreçada en les últimes jornades– i de patir moltes baixes en defensa. L'aposta defensiva de l'Arsenal de Wenger per aquesta temporada ha sofert diferents canvis a mesura que ha anat avançant la competició.

Inicialment a la banda dreta jugava el camerunès Lauren, ara lesionat. Al centre ho feien Sol Campbell i Kolo Touré, i a la banda esquerra,

VUITENS DE FINAL

ARSENAL FC - R. Madrid (0-0)
R. Madrid - ARSENAL FC (0-1)

Juventus - W. Bremen (2-1)
W. Bremen - Juventus (3-2)

Vila-real - Glasgow (1-1)
Glasgow - Vila-real (2-2)

Inter - Ajax (1-0)
Ajax - Inter (2-2)

1A FASE

Jornada 1
ARSENAL FC - Thun (2-1)

Jornada 2
Ajax - ARSENAL FC (1-2)

Jornada 3
Sparta Praga - ARSENAL FC (0-2)

Jornada 4
ARSENAL FC - Sparta Praga (3-0)

Jornada 5
Thun - ARSENAL FC (0-1)

Jornada 6
ARSENAL FC - Ajax (0-0)

COMPARADES

GOLEJERS	FORES DE JOC	FALTES COMESSES	TARGETES GROGUES	TARGETES VERMELLES	POSSESSIÓ DE PILOTA
0 (partit)	22 (1,83 x partit)	210 (17,5 x partit)	20 (1,67 x partit)	0	58%
4 (partit)	34 (2,83 x partit)	181 (15,08 x partit)	15 (1,25 x partit)	1 (0,08 x partit)	50%

Ashley Cole. Les lesions el van obligar a modificar la línia defensiva. Quan van arribar els duels amb el Reial Madrid, Wenger, obligat per les lesions va optar per situar Eboué (23 anys) i Flamini (22) com a laterals, Kolo Touré (25) i Senderos (23) de centrals, aprofitant les baixes de Sol Campbell i Ashley Cole. Va ser aquesta línia de quatre la que va jugar a un alt nivell sense rebre cap gol els dos partits contra els madridistes, contra la totpoderosa Juve i el Vila-real. Una nova generació que ha fet arribar l'Arsenal a París.

El Thun suís i l'Ajax d'Amsterdam tenen l'honor de ser els dos únics equips que han estat capaços de fer-li un gol al conjunt anglès. Els *gunners* arriben a la final sumant deu partits consecutius a la Lliga de Campions sense encaixar un gol. Tot un rècord d'imbatibilitat en tornejos europeus.

El factor Henry

L'Arsenal és el sisè equip més goleador de la competició amb 14 gols. I d'aquests 14, cinc els ha fet l'home més determinant del conjunt anglès: Thierry Henry. Especialment decisiu va ser el gol que va marcar el davanter francès al Santiago Bernabéu als vuitens de final, que va significar la victòria de l'Arsenal i que va suposar la

TOT I LA JOVENTUT DE LA SEVA DEFENSA, L'ARSENAL NOMÉS HA ENCAIXAT 2 GOLS

classificació dels *gunners* per als quarts de final de la Lliga de Campions. El també francès Robert Pires i l'holandès Robin Van Persie segueixen a Henry a la llista de golejadors de l'Arsenal, amb dos gols cadascun.

Han acabat quarts a la Premier

L'Arsenal arriba al 17 de maig amb un bon impuls de la *Premier League*. L'equip d'Arsène Wenger ha sumat 13 dels últims 15 punts de la lliga i gràcies a aquest esprint ha acabat entrant en les posicions de zona *Champions* en detriment del Tottenham.

En aquests cinc partits que els han dut fins a Europa, l'Arsenal ha superat el West Bromwich (3-1), el Manchester City (1-3), el Sunderland (0-3) i el Wigan (4-2). Només ha cedit un empat, curiosament davant el Tottenham (1-1) a finals d'abril. Aquesta ratxa ha permès als londinencs recuperar el terreny perdut durant els dos mesos anteriors i accedir a la prèvia de la *Champions*.

LA PLANTILLA Estadístiques UEFA

Entrenador	Partits jugats	Minuts jugats	Gols marcats	Xuts totals	Xuts ben dirigits	Gols encaixats	Assistències	Fora de joc	Faltes comeses	Faltes rebudes	Targetes grogues	Targetes vermelles
Frank Rijkaard												
Valdés	11	990	-	-	-	4	-	-	-	-	-	-
Jorquera	1	90	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Belletti	9	622	-	-	3	-	1	-	12	14	1	-
Márquez	7	614	-	4	1	-	1	-	9	13	2	-
Puyol	11	990	-	-	-	-	-	-	16	22	4	-
Van Bronckhorst	12	1059	-	5	3	-	-	1	26	11	-	-
Edmilson	8	589	-	-	1	-	-	-	15	9	1	-
Sylvinho	1	21	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-
Oleguer	10	885	-	4	2	-	-	-	16	9	3	-
Motta	7	424	-	6	2	-	-	-	14	11	1	-
Xavi	4	316	-	-	-	-	-	1	3	1	1	-
Ronaldinho	11	989	7	33	10	-	4	-	12	33	-	-
Van Bommel	8	456	1	13	5	-	-	1	9	15	2	-
Gabrí	4	195	1	-	1	-	-	-	4	6	-	-
Deco	10	881	2	13	4	-	-	2	20	40	3	-
Iniesta	10	486	1	4	2	-	2	-	11	13	1	-
Messi	6	322	1	18	5	-	1	1	7	14	-	-
Larsson	9	528	1	9	3	-	-	1	12	16	-	-
Giuly	7	378	1	10	4	-	-	6	3	5	-	-
Eto'o	10	890	5	35	11	-	4	8	15	16	1	-
Maxi	1	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-
Ezquerro	4	154	1	5	2	-	1	1	2	2	-	-

LA PLANTILLA Estadístiques UEFA

Entrenador	Partits jugats	Minuts jugats	Gols marcats	Xuts totals	Xuts ben dirigits	Gols encaixats	Assistències	Fora de joc	Faltes comeses	Faltes rebudes	Targetes grogues	Targetes vermelles
Arsène Wenger												
Lehmann	7	630	-	-	-	-	-	-	-	3	-	-
Almunia	5	450	-	-	-	2	-	-	-	1	1	-
Cole	2	180	-	-	-	-	-	-	-	3	-	-
Lauren	6	456	-	-	-	-	-	-	10	6	1	-
Cygan	3	158	-	-	1	-	-	-	3	2	1	-
Senderos	7	630	-	5	2	-	-	-	10	8	-	-
Clichy	5	450	-	-	1	-	1	-	3	3	-	-
Campbell	5	450	-	-	1	-	1	-	3	3	-	-
Eboué	10	744	-	-	-	-	1	-	9	14	-	-
Touré	11	990	1	6	3	-	1	2	5	4	2	-
Gilbert	1	17	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Abou Diaby	2	13	-	-	-	-	-	-	3	-	-	-
Pires	11	624	2	10	3	-	1	1	5	11	-	-
Ljungberg	8	702	1	7	5	-	-	1	8	11	-	-
Hleb	9	670	-	3	2	-	1	1	14	23	1	-
Cesc	12	869	1	10	3	-	2	1	12	15	1	-
Flamini	11	909	-	2	-	-	-	3	26	10	2	-
Song	2	58	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-
Gilberto	9	810	1	8	2	-	-	-	13	8	-	-
Larsson	1	90	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-
Reyes	11	777	-	19	6	-	3	-	19	44	3	-
Bergkamp	4	120	1	7	1	-	1	-	-	1	-	-
Van Persie	7	274	2	10	3	-	-	11	8	11	1	1
Henry	10	842	5	34	12	-	1	13	27	18	1	-

STADE DE FRANCE

>> La inauguració

Va ser construït per acollir el Mundial de França 1998 i es va inaugurar el 28 de gener amb el partit amistós entre França i Espanya. En total, va acollir nou partits d'aquell mundial, inclosa la final disputada el 12 de juliol.

>> La capacitat

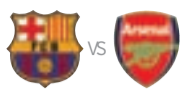
En partits de futbol, l'estadi francès acull prop de 80.000 aficionats. L'estructura de l'Stade de France permet ampliar la capacitat als 100.000 espectadors per a concerts, o bé reduir-la per als campionats d'atletisme.

>> Saint-Denis

El nom oficial de l'estadi és Stade de France, encara que en l'àmbit popular se'l coneix com estadi de Saint-Denis, perquè està ubicat en aquesta ciutat als afores de París.

10

EL PARTIT

BARÇA CAMP NOU
17 de maig del 2006

SABIES QUE...

Entre els membres del cos tècnic del FC Barcelona sumen cinc Copes d'Europa com a jugadors: Rijkaard en té tres i Eusebio una, igual que el director tècnic Txiki Begiristain. En canvi, a la plantilla, només Deco la té al seu palmarès.

Dels jugadors utilitzats fins ara per Arsène Wenger en aquesta Lliga de Campions només n'hi ha dos d'anglesos, Sol Campbell i Ashley Cole. A la plantilla dels *gunners* n'hi ha d'alemanys, espanyols, ivorians, un bielorús, un congolès, un brasiler i un estonià.

Molts jugadors de la plantilla del Barça ja coneixen bé l'Stade de France. Edmílson, Ronaldinho, Deco, Giuly, Belletti, Eto'o, Márquez i Gio ja saben el que es jugar a l'escenari d'aquesta final en partits amb les seves seleccions o en els seus anteriors equips.

Dos jugadors del Barça, Giuly i Deco afronten la seva segona final de Lliga de Campions, ja que l'havien disputada amb el Mònaco i el Porto, respectivament. A l'Arsenal encara cap jugador ha viscut abans aquesta experiència.

El proper mes de setembre, Arsène Wenger complirà deu anys a la banqueta de l'Arsenal. Aquesta, en canvi, és la tercera temporada de Rijkaard com a entrenador del Barça, que ja ha guanyat dues Lligues de manera consecutiva.

L'Arsenal té sis jugadors francesos i dos d'ells nascuts a París, Diaby i Henry. El Barça només té un jugador francès, Giuly, que va néixer a Lió.

Aquesta serà la setzena final europea del FC Barcelona, la cinque-

na de màxima competició europea, i a més caldria sumar-hi la de la Copa Intercontinental de desembre del 92. Per a l'Arsenal, en canvi, aquesta serà la cinquena final; la primera, però, de Lliga de Campions.

De les tres finals europees que ha perdut l'Arsenal dues han estat davant d'equips de la Lliga espanyola. En la Recopa del 79-80 contra el València i en la de la temporada 94-95 contra el Saragossa, al Parc dels Prínceps de París, i amb gol de l'exblaugrana Nayim.

El secretari tècnic del FC Barcelona, Txiki Begiristain, i l'entrenador de l'Arsenal, Arsène Wenger, han viscut una experiència esportiva a la lliga japonesa. El primer, com a jugador de l'Urawa Red Diamonds entre els anys 1997 i 1999; el segon, com a tècnic del Nagoya Grampus Eight entre el 1994 i 1996.

Larsson i Bergkamp, dos il·lustres del futbol europeu en l'última dècada, jugaran a París el seu últim partit amb el Barça i l'Arsenal, respectivament. Cap d'ells ha guanyat encara la Lliga de Campions.

Barça i Arsenal només s'han enfrontat en dues ocasions en competició oficial. Va ser a la Lliga de Campions de la temporada 1999-2000. Al Camp Nou els dos equips van empatar (1-1) mentre que en el partit jugat a Wembley els blaugranes es van imposar per 2-4. Quatre jugadors que van participar en aquells partits podrien jugar també la final: Gabri, al Barça; i Bergkamp, Ljungberg i Henry, a l'Arsenal.

El Barça, com a campió de Lliga, i l'Arsenal, com a quart classificat de la *Premiership*, ja tenen assegurada la seva participació en la

A dalt, Ronald Koeman en el xut de la falta del gol de Wembley (esquerra) i Ronaldinho i Eto'o celebrant un gol. A sota, Cesc i Messi, durant un dels tradicionals sopars del futbol base del FC Barcelona, amb els companys d'equip

propera edició de la Lliga de Campions sigui quin sigui el resultat de la final.

Entre els dos equips hi ha set jugadors que han estat presents en una final d'un Mundial, ja sigui al camp o a la banqueta. En la final del 2002 Edmílson, Ronaldinho i Gilberto Silva van participar activament en el triomf brasiler, mentre que Belletti, i Lehman, aquest amb Alemanya, ho van veure des de la banqueta. A la final del 1998, Henry i Pires van ser suplents en el triomf de França.

En els últims anys quatre jugadors han arribat al Barça passant prèviament per l'Arsenal. Es tracta de Marc Overmars, Emmanuel Petit, Gio i Sylvinho. El mateix viatge, però en direcció contrària, l'ha fet Cesc.

De les quatre finals de la màxima competició europea, en dues ocasions el FC Barcelona no ha jugat amb la samarreta blaugrana: a Sevilla (1986) va fer-ho de color blau celest i a Londres (1992), de taronja. En aquest cas, el Barça juga de local i, per tant, vestirà de blaugrana.

Ronaldinho (7 gols) i Eto'o (5) sumen gairebé la mateixa quantitat de gols que tot l'Arsenal en aquesta edició de la Lliga de Campions, que en porta 14.

Cesc Fàbregas i Lionel Messi, nascuts l'any 1987, van coincidir al futbol base del Barça en una gran fornada de futbolistes, on també hi havia altres jugadors com Gerard Piqué (Manchester United) o Marc Pedraza (Espanyol).

Coordinació:
SERGI NOGUERAS

FCB TOUR GUIAT

Segueix les empremtes dels teus idols

De dilluns a dissabte, de 10 a 18.30h
Diumenges i festius, de 10 a 14.30h

1876

Benvolgut culé,

Enhorabona pel vostre suport incondicional al FC Barcelona, però sobretot per estar aquest dimecres a París. Una prova del vostre barcelonisme més que demostrat.

Sabem que us costarà força recórrer més de 1.600 quilòmetres en un sol dia. Deu ser dur no poder trobar-se amb els amics per baixar a Canaletes així que acabi el partit. Trobareu a faltar no poder veure aquesta final assegut a la butaca del Camp Nou i haver hagut de desplaçar-vos fins a París.

Serveixi aquesta carta per comunicar-vos el nostre homenatge i reconeixement. Aficionats així són els que fan que ens sentim orgullosos de patrocinar el Barça.

Atentament,

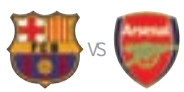
Estrella Damm. Patrocinador oficial del FC Barcelona.

Inscrita al Registre Mercantil de Barcelona, al Tom 21.167, foli 1. Nif número B-17.713. CIF A-08000800.

Apartat de Correus núm. 691 - 08080 Barcelona
Rosselló 515 - 08025 Barcelona

Damm en recomana el consum responsable. 5,4*

12

EL PARTIT

BARÇA CAMP NOU
17 de maig del 2006

DE WEMBLEY A SAINT-DENIS

ELS HEROIS DE LA FINAL DEL 92 ANALITZEN LES CLAUS DEL PARTIT CONTRA L'ARSENAL, ON VEUEN AL BARÇA COM A FAVORIT

ROGER BOGUNYÀ

Que el Barça jugui com sap. Aquest és el principal consell que han donat els herois de Wembley als actuals jugadors blaugranes. Per als integrants d'aquell mític equip d'ara fa gairebé 14 anys, la clau serà portar a terme, sobre la gespa de Saint-Denis, el joc que els de Frank Rijkaard estan acostumats a fer a cada partit.

El Barça s'ha mostrat, en el transcurs de tota la temporada, com un

KOEMAN: "SI EL BARÇA JUGA COM HO HA FET, TINDRÀ MOLTES OPCIONS DE BATRE L'ARSENAL"

equip molt sòlid i confiat de les seves possibilitats. L'exblaugrana Ronald Koeman creu que si el FC Barcelona aconsegueix realitzar a París el mateix futbol que l'ha portat fins a la final "tindrà moltes opcions de batre l'Arsenal, sempre i quan jugui com sap". En la mateixa línia s'ha expressat l'exporter del Barça Andoni Zubizarreta, que es mostra convençut que l'equip actual "no necessita consells, només jugar com ho fa sempre".

Ferrer: "Han de passar-s'ho bé" D'altres, com l'Albert Ferrer, destaquen la importància de saber valorar fins on s'ha arribat i reivindicuen el fet de gaudir d'un partit d'aquesta transcendència: "Han d'aprofitar l'oportunitat que ells mateixos s'han brindat arribant a la final i han de sortir a passar-s'ho bé". Guillermo Amor –que va perdre's la final de 1992 per acumulació de

Els jugadors del Barça, durant la celebració de la Copa d'Europa a la gespa de Wembley

FCB

targetes – comenta que els jugadors que estan a les ordres de Frank Rijkaard "són gent amb grans qualitats i condicions" i que tots ells "formen un equip molt preparat que arriba en un estat òptim de forma", mentre que Jon Andoni Goikoetxea ressalta la importància de saltar al terreny de joc "sense obsessionar-se pel fet que sigui una ocasió única", tot i que creu que "la majoria dels jugadors ja han jugat partits i competicions molt importants".

Tots coincideixen en afirmar que serà el FC Barcelona qui porti el ritme del partit, però que això no serà garantia de res. Per a Juan Carlos, els blaugranes "segur que tindran la possessió de la pilota, però aquest és el tipus de joc que li agrada a l'Arse-

nal, ja que pot sortir al contracop". L'exlateral dret recorda que "precisament contra equips que juguen semblant a l'Arsenal, com l'Atlètic de Madrid o el Saragossa, és contra qui més ha patit el Barça".

GOIKOETXEA: "CALDRÀ TREBALLAR COM A BLOC, PRESSIONANT COM SEMPRE DES DE DALT"

Koeman completa aquesta opinió assegurant que cal que els jugadors de Rijkaard "desenvolupin el seu joc amb molta calma i tranquil·litat". Per a l'heroi de Wembley, "el Barça

tractarà de controlar i atacar, mentre que l'Arsenal mirarà de defensar-se i frenar-lo, esperant el moment per contraatacar". En aquesta direcció s'expressa també Ferrer, que alerta sobre "les passades verticals de Cesc i Ljungberg cap a Henry".

L'eficàcia d'Eto'o i Ronaldinho Per la seva banda, Goikoetxea descriu l'equip anglès com un conjunt "molt jove i desmanegat", però deixa clar que el partit pot caure a favor dels blaugranes sempre que els seus davanters estiguin inspirats: "El Barça pot decidir el partit a partir del seu joc ofensiu, on Ronaldinho és important que entri molt en joc, així com Eto'o." Una vegada els cracs estiguin encertats, "caldrà tre-

ballar com a bloc, pressionant com sempre des de molt a dalt, perquè això farà que els anglesos no estiguin còmodes sobre la gespa", declara el navarrès. Andoni Zubizarreta resta importància a l'aspecte tàctic, afegint-li valor al mental: "Crec que serà més important l'estat d'ànim, saber controlar la tensió que suposa jugar una final amb tots els elements que un partit així comporta".

Tant el FC Barcelona com l'Arse-

ZUBIZARRETA DÓNA MÉS PRIORITAT A L'ASPECTE ANÍMIC DE L'EQUIP QUE ALS DETALLS TÈCNICS

nal han demostrat ser molt solvents en l'àmbit defensiu. Sobre aquest fet, Goikoetxea creu que "l'Arsenal tractarà de jugar sense deixar espais, intentant fer un partit similar al que van dur a terme al Bernabéu". Un gol matiner de qualsevol dels dos equips "canviaria el partit totalment i el faria molt més obert del que crec que serà", segons afirma Koeman.

Guillermo Amor, en canvi, es mostra més optimista i espera poder assistir a un matx "dinàmic, d'anada i tornada", i desitja veure "futbol d'atac per part dels dos equips, molt d'espectacle, i també molts gols". El migcampista de Benidorm, tot i que avisa que "l'Arsenal pot crear alguns problemes", resumeix el sentiment de tots els culers: la voluntat "que el Barça guanyi, de la mateixa manera que es va guanyar a Wembley aquell 20 de maig". Paraula de *Dream Team*.

PER XUTAR BÉ LA PILOTA, ÉS IMPORTANT VEURE LA PILOTA.

PER AFAITAR-SE BÉ LES PATILLES, ÉS IMPORTANT VEURE LES PATILLES.

Williams Ara amb el nou Visual Gel de Williams podràs evitar les zones més delicades de la teva pell.
NOU VISUAL GEL TRANSPARENT. VEUS PER ON T'AFAITES.

• + PRECISIÓ • + PROTECCIÓ

FESTA BLAUGRANA A PARÍS

EL CLUB HABILITA DOS ESPAIS PER ATENDRE ELS AFICIONATS

DAVID SAURA

Fem Barça a París. Aquest és el lema que s'ha fet servir per expressar la voluntat del FC Barcelona perquè aquest desplaçament massiu, protagonitzat per més de 21.000 aficionats blaugranes donant suport a l'equip, es faci amb el comportament cívic que històricament es va demostrar a ciutats com Ba-

PROP DE 100 EMPLEATS DEL CLUB VETLLARAN PER FACILITAR L'ESTADA DE 21.000 CULÉS

MOSAIC: COLOR A L'ESTADI

Com els carrers de París, l'Stade de France també serà blaugrana. Per aconseguir-ho, s'ha preparat un mosaic de cartolines on, sota els colors de l'equip i de la senyera, s'hi podrà llegir 'BARÇA'. També es repartiran banderes individuals per agitar-les alhora. Per últim, s'ha confeccionat també una gran bandera gegant per estendre, de manera puntual, a la primera grade-ria i on posarà 'MÉS QUE UN CLUB'. En total, tres accions per donar a conèixer les essències del Barça al món.

silea, Londres o Rotterdam. París ha de ser una estació més en aquest passat gloriós a Europa.

Dels 21.000 aficionats que es desplaçen a París, 9.000 ho fan en avió, 5.500 en autocar, 5.500 en vehicles particulars i 1.000 en tren. Per oferir els serveis necessaris a aquest gruix de persones i atendre les incidències que es puguin produir, el club ha habilitat

dos punts d'atenció a París: un a l'Esplanade Vincennes, on arribaran els autocars de la caravana i de les penyes; i l'altre al Mandela Stadium, a tocar de l'estadi de Saint-Denis. En aquest últim espai, que la UEFA ha identificat com a *FC Barcelona Fun Area*, hi haurà diverses activitats, actuacions de música i jocs interactius. En total, prop de 100 empleats del

club vetllaran per facilitar el desplaçament dels aficionats, sense comptar els responsables que hi haurà a cadascun dels autocars. El personal del FC Barcelona oferirà suport a la recepció de la 'Caravana a París', atindrà als aficionats que acudeixin als punts d'informació, coordinarà serveis externs d'atenció mèdica i acompanyarà a les autoritats i convidats, entre mol-

tes altres funcions. Una d'aquestes tasques inclou el repartiment d'un petit pic-nic entre els culés que viatgin a París; en el cas dels autocars, es facilitarà a la sortida, mentre que qui viatgi en avió rebrà l'obsequi a la terminal dels aeroports de París, a la tornada. Per col·laborar en l'animació conjunta a l'estadi, el club també facilita bosses amb material d'animació, on s'hi pot

trobar una gorra, inflables i elements diversos aportats pels patrocinadors oficials del club.

A banda dels espais del club, un altre punt d'atenció a París serà al Trocadéro, on la UEFA ha organitzat el *UEFA Champions Festival*, un conjunt d'activitats per commemorar el 50è aniversari de la Copa d'Europa. L'accés és també gratuït.

DESPRÉS DE TANTES EMOCIONS, NERVIS, PATIMENTS I ESPECIALMENT ALEGRIES... JA HI SOM !!! 21.000 BARCELONISTES ANEM A PARÍS AMB GANES DE CONTINUAR FENT HISTÒRIA

FEM BARÇA a PARÍS

Col·laboradors de la Caravana Blaugrana a París

COM ARRIBAR AL STADE DE FRANCE

PUNT DE TROBADA CHÂTEAU DE VINCENNES

Aquí arribaran tots els autocars de la 'Cavana Barça', es troba a l'est de la ciutat, a la parada de Metro de línia 1 'Château de Vincennes'. Aquí els seguidors del Barça trobaran un punt d'informació del club i tothom que ho vulgui podrà recollir la bossa d'animació del FC Barcelona.

CHARLES DE GAULLE A1 CDG

STADE DE FRANCE

PARÍS

ESTACIÓ DE NORD-EST

RER B

METRO CHÂTELET

SANT RICHEL NOTRE DAME

ESTACIÓ DE LIÒ

LÍNIA 1 CHÂTEAU DE VINCENNES

METRO 1

ORLY

PUNT DE TROBADA CHÂTEAU DE VINCENNES
(Zona d'activitats per als seguidors del Barça en el Stade de France).

El FC Barcelona tindrà situat un punt de trobada lúdic-festiu a prop del Stade de France, per tal que els seguidors blaugranes puguin passar una estona de lleure a les hores prèvies al partit. Aquest punt està situat a cinc minuts caminant de l'estadi i al costat de l'estació de tren RER B, 'La Plaine Stade de France'. Si vols quedar amb un amic aquest és el lloc ideal. També hi haurà una Oficina d'Atenció al Barcelonista (OAB) per donar informació a tots els socis i barcelonistes que la sol·licitin.

LLEGENDA / COLOR RUTA

- CHARLES DE GAULLE
- ORLY
- BUS
- PUNT D'INFORMACIÓ FUN ÀREA FCB
- STADE DE FRANCE

INFORMACIÓ

CLUB +34 902 1899 00

**ASSISTÈNCIA
RACC +34 495 51 52**

Aeroport Roissy-Charles de Gaulle
+33 148 622 280

Aeroport Orly:
+33 149 751 515

Estació de trens principal (SNCF)
+33 892 353 535 i pitgi 3

Taxi

- Taxi bleu: +33 14 936 2424
- Alpha Taxi: +33 145 858 585
- Taxi G7: +33 147 394 739

Números d'emergència

- Bombers: 18 o 112
- Emergències mèdiques (SAMU): 15
- Polícia: 17

Comissaria de policia de St. Denis
+33 149 718 000

Hospital

Centri Hospitalier Général Saint Denis
(Hôpital Delafontaine)
2 rue Docteur Delafontaine
93200 SAINT DENIS
+33 142 35 61 40

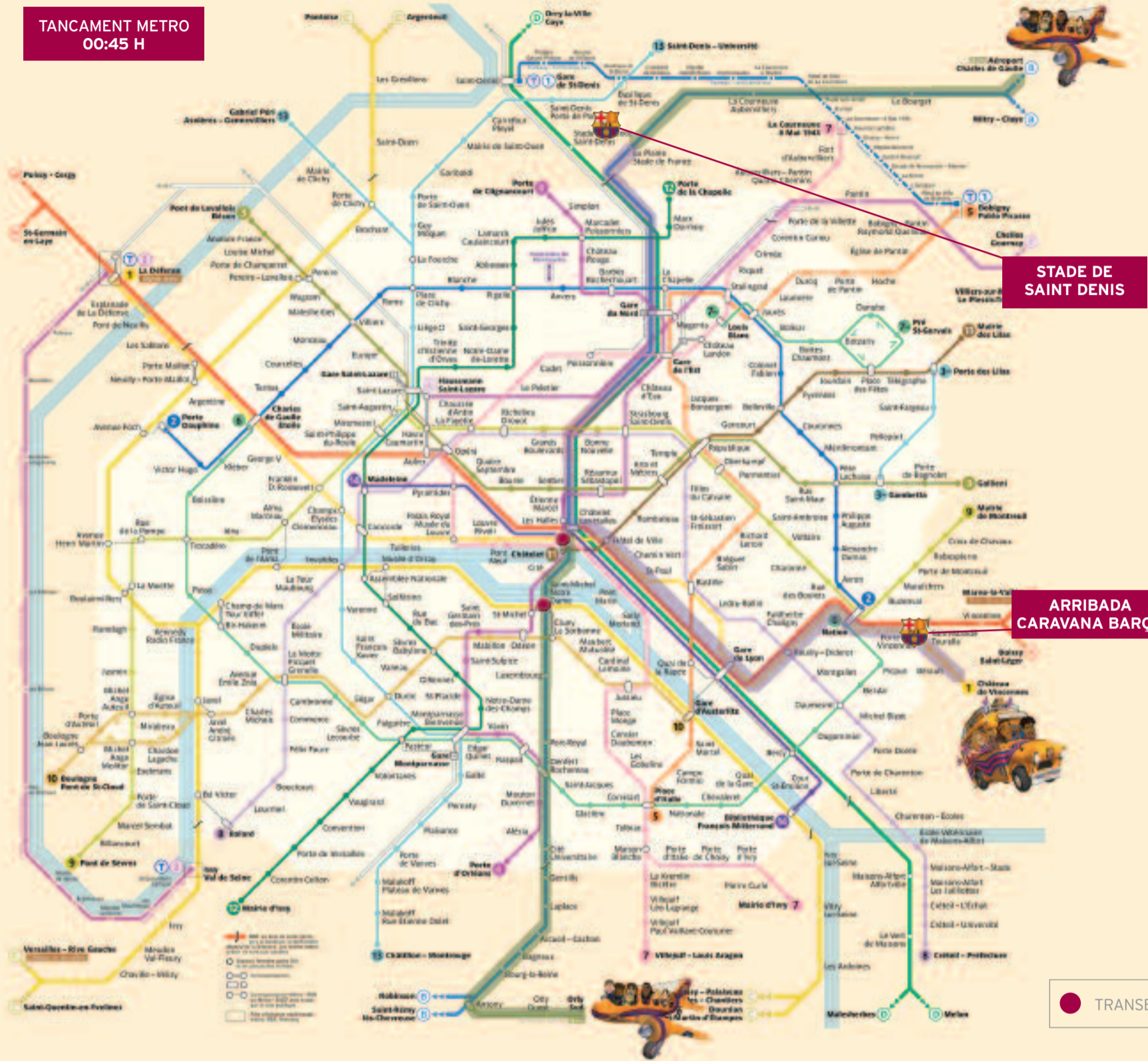
Què et posaràs avui?

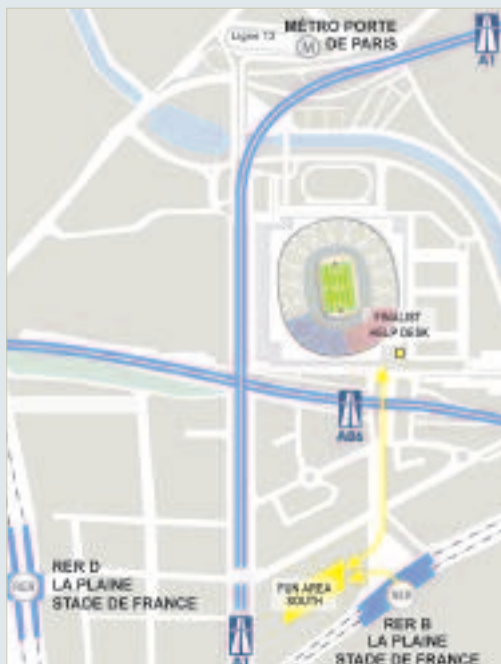
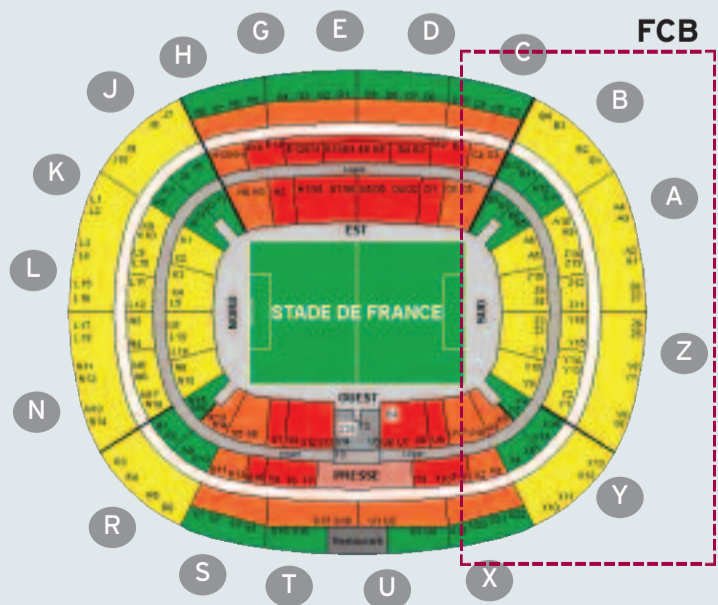

COM ARRIBAR ?

TANCAMENT METRO
00:45 H

L'ESTADI DE SAINT DENIS

Les portes de l'estadi obren a les 18'30 hores

Materials que no es poden entrar a l'estadi

- Pancartes, fullets, pins, símbols i estendards de naturalesa política, ideològica, filològica o publicitària
- Animals (exceptuant gossos guia)
- Qualsevol objecte que pogués ser utilitzat com a míssil o arma, o que pogués posar en perill la seguretat del públic com, per exemple, artefactes pirotècnics, ganivets, objectes afilats, ampolles de plàstic de capacitat superior a mig litre, vidre, caixes metàl·liques, barres i pals de banderes
- Begudes alcohòliques, drogues i estimulants
- Equip professional de fotografia i de vídeo

A totes les portes de l'estadi hi ha consignes per deixar les pertinències que no es vulguin o puguin entrar a l'estadi

HISTÒRIES EN BLAUGRANA

“ CREC QUE ELS NOSTRES JUGADORS S'HAN GUANYAT UNES VACANCES ”

Antoni Julià de Capmany, directiu del FC Barcelona, poc després que l'equip guanyés l'any 1952 les Cinc Copes

L'equip que va guanyar la Copa Llatina del 1952. A la fotografia de baix, es pot observar la multitud que va sortir a rebre els campions

La Copa Llatina

» És el trofeu precedent de l'actual Copa d'Europa. L'abril del 1949, les federacions francesa, portuguesa, italiana i espanyola van decidir crear la Copa Llatina. La disputarien els campions de les respectives lligues, les més fortes d'Europa en aquells moments.

» La primera edició es va disputar a finals de la temporada 1948-49. Hi va participar el FC Barcelona, que havia guanyat la Lliga espanyola. El 26 de juny va derrotar a Les Corts l'Stade de Reims, per un contundent 5 a 0. La final es va disputar el 3 de juliol a Chamartín. El rival va ser l'Sporting de Lisboa, i el Barça va tornar a vèncer per 2 a 1, amb gols de Seguer i Basora. El Barça era el primer campió d'Europa.

» La segona i última Copa Llatina la va guanyar el Barça el 1952, a París i contra l'Olympique de Niça. Va ser l'última de les Cinc Copes del Barça de Kubala. César va fer el gol de la victòria.

EL PRIMER MILIÓ DE PERSONES

Per a celebrar el títol de la Lliga de la temporada passada, un milió de persones van aplegar-se pels carrers de Barcelona, en la rua organitzada per oferir el títol als socis i aficionats blaugrana. El títol de la temporada actual ha congregat a més d'un milió de persones; un milió dues-cents mil persones, segon les xifres que s'han donat per bones.

No es tracta de fets excepcionals en la història del club. Els grans triomfs s'han celebrat, amb més o menys variants, de la mateixa manera: amb una desfilada dels jugadors blaugrana pels carrers de Barcelona en senyal d'agraïment i comunió amb la seva afició.

La mirada enrere, per trobar el primer precedent d'aquest tipus de celebracions, se'ns atu-

ra a l'any 1952. Era el Barça imparable de Laszi Kubala. Al juny, l'equip ja duia guanyats quatre títols i se'n va anar a París a disputar-ne el cinquè: la Copa Llatina. A les semifinals, al Parc dels Prínceps, el FC Barcelona va derro-

tar el Juventus per 4 a 2. Era el 26 de juny, i el 29 va jugar la final contra l'Olympique de Niça i la va guanyar per 1 a 0 amb un gol de César a 10 minuts del final. El 2 de juliol, l'expedició barcelonista creuava la frontera en tren i era saludat poble a poble per una multitud creixent. L'apoteosi va arribar a partir de Mataró, on l'expedició va agafar l'autocar. Mataró, Vilassar de Mar, Premià de Mar, el Masnou, Badalona, Pont de Marina, Diagonal, Passeig de Gràcia, Ronda de Sant Pere, Capitanía General, Passeig de Colom i la Basílica de la Mercè. Va ser la primera gran rua. Un milió de persones havien sortit als carrers per a rebre els campions d'Europa. Venien de París i eren el millor equip del món.

Segueix a
Barça TV.

el futbol no para a Barça TV.
Abona-t'hi ara per només 4.49 euros/mes

TRUCANT AL 902 44 40 41.

* Per a no abonats a Digital + al 902 170 902

DIGITAL + dial 36

BARÇA TV

Barça sense parar